

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ I. Ch.**, bývajúceho v B., **2/ Ing. H. Ch.**, bývajúcej v P., proti odporcovi **K.**, so sídlom v B., IČO: X, v dovolacom konaní zastúpenému B., so sídlom v B., **o zaplatenie 12 110,93 € (364 854 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 32 Ro 3650/2007, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. novembra 2008 sp. zn. 8Co 266/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie odporcu **o d m i e t a .**

Navrhovateľom 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II (súd prvého stupňa) uznesením z 18. apríla 2008 č. k. 32 Ro 3650/07-78 odmietol odpor, ktorý podal odporca proti platobnému rozkazu súdu prvého stupňa z 11. októbra 2007 sp. zn. 32 Ro 3650/2007. V odôvodnení uviedol, že odporcom podaný odpor je oneskorený, keďže platobný rozkaz bol odporcovi doručený 23. januára 2008, dňom nasledujúcim, teda 24. januárom 2008 začala plynúť lehota na podanie odporu, ktorá lehota uplynula dňom 7. februára 2008 a pokiaľ odporca podal odpor na poštovú prepravu 8. februára 2008, podal ho po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty, čo malo za následok, že uvedený platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť podľa § 174 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave (odvolací súd) na odvolanie odporcu uznesením z 28. novembra 2008 sp. zn. 8 Co 266/2008 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne (§ 219 ods.1, 2 O. s. p.) a navrhovateľom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd

rovnako ako súd prvého stupňa vychádzal z údajov uvedených na doručenke, podľa ktorých bola zásielka obsahujúca platobný rozkaz riadne doručená odporcovi do vlastných rúk 23. januára 2008 prostredníctvom pošty, pričom túto skutočnosť osvedčuje aj denná pečiatka dodacej pošty s rovnakým dátumom nachádzajúca sa na doručenke vrátenej súdu prvého stupňa 25. januára 2008. Pokiaľ odporca tvrdil, že uvedená zásielka obsahujúca platobný rozkaz mu bola doručená až 25. januára 2008 a teda že údaj vyznačený na uvedenej doručenke o prevzatí tejto zásielky dňa 23. januára 2008 nie je pravdivý, bol povinný toto tvrdenie preukázať hodnovernými dôkazmi uvedenú skutočnosť nepochybne vyvracajúcimi. Za takéto nemožno bez ďalšieho považovať čestné prehlásenie poštového doručovateľa pošty na T. ulici M. P., keďže sa nejedná o oficiálne vyjadrenie S., ktorá zabezpečovala doručovanie tejto zásielky. Jeho podpis na tomto vyhlásení ani nie je overený, a teda nie je nepochybné, že táto osoba pracuje ako poštový doručovateľ, a že takéto vyhlásenie voči súdu pre odporcu urobila. Pravdivosť na predmetnej doručenke uvedených údajov nepochybnila ani fotokópia dovolenkového lístka I. K. (ktorá len podľa tvrdenia odporcu by mala byť jedinou oprávnenou osobou preberať doporučenú poštu v jeho mene) preukazujúceho, že sa táto v dňoch 23. a 24. januára 2008 nachádzala mimo Bratislavy, pretože len táto okolnosť bez ďalšieho nemôže znamenať, že uvedenú zásielku neprevzala iná osoba oprávnená preberať poštu v mene odporcu, resp. osoba oprávnená za neho konať 23. januára 2008 a túto skutočnosť nevyvrátila ani prijímacia pečiatka odporcu o tom, že táto zásielka došla k nemu dňa 25. januára 2008 pod. č. 98. Uvedené tvrdenia odporcu a ním ponúknuté dôkazy totiž vôbec neobstoja popri údají nachádzajúcom sa na predmetnej doručenke, a to, že doručenie tejto zásielky bolo potvrdené dennou pečiatkou dodacej pošty dňa 23. januára 2008 a táto doručenka bola vrátená súdu prvého stupňa 25. januára 2008, čo nepochybne a bez akýchkoľvek pochybností vylučuje pravdivosť tvrdenia odporcu o tom, že uvedenú zásielku prevzal 25. januára 2008. Z týchto dôvodov považoval odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne a v plnom rozsahu sa stotožnil aj s jeho odôvodnením. Nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania úspešným navrhovateľom (§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.) odôvodnil tým, že im žiadne trovy nevznikli a ich náhradu si ani neuplatnili riadnym návrhom podľa § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal odporca dovolanie. Navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na

nové konanie. Podľa názoru dovolateľa postupom odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa bola mu odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a konanie na týchto súdoch má tiež inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odporca v dovolaní tvrdil, že predmetný platobný rozkaz bol prevzatý osobou oprávnenou za neho preberať poštu 25. januára 2008 a preto bol odpor proti platobnému rozkazu podaný včas a nebol dôvod ho odmietnuť. Uviedol, že v deň nim tvrdeného prevzatia platobného rozkazu, t.j. 25. januára 2008 osoba oprávnená za odporcu preberať poštu (pani I. K.) potvrdila toto prevzatie svojím podpisom a prezenčnou pečiatkou vyznačila na obálke aj deň skutočného prevzatia. V čase údajného prevzatia písomnosti (23. januára 2008) sa vôbec nenachádzala na pracovisku odporcu, nakoľko v dňoch 23. a 24. januára 2008 mala dovolenku, preto k skutočnému prevzatiu mohlo dôjsť najskôr až po jej návrate, t.j. 25. januára 2008. Dovolateľ taktiež poukázal na prax poštového doručovateľa pri doručovaní písomností určených odporcovi, ktorý ako nový a neskúsený zamestnanec viackrát postupoval v rozpore s poštovými predpismi o doručovaní zásielok. Predmetnú písomnosť doručoval až 24. januára 2008 a nakoľko adresáta po 17.00 hodine už nezastihol, zásielku doručoval opätovne až 25. januára 2008. Odporca má za to, že ak sa na doručeníke doručenej súdu vyskytuje dátum prevzatia písomnosti 23. januára 2008, ide o zjavnú chybu v písaní, ide o omyl, v žiadnom prípade to nie je skutočný dátum prevzatia predmetnej písomnosti. Na argument odvolacieho súdu, že v prípade čestného vyhlásenia poštového doručovateľa nejde o oficiálny dokument S., dovolateľ uviedol, že pochybil doručovateľ, nakoľko buď na doručeníke uviedol nesprávny dátum alebo dňa 23. januára 2008 doručil zásielku osobe, ktorá nebola oprávnená preberať zásielky za odporcu. Z tohto dôvodu by podľa dovolateľa oficiálne vyhlásenie poštového podniku bolo irelevantné, nakoľko pošta by disponovala iba údajmi zaznamenanými poštovým doručovateľom na doručeníke a tie boli zaznamenané chybné. Preto sa odporcovi javilo ako rozumné, aby sám poštový doručovateľ čestným vyhlásením priznal, že pochybil. Samotné čestné vyhlásenie považuje odporca za dostatočný dôkaz vyvracajúci skutočnosť, že zásielka bola odporcovi doručená 23. januára 2008. Uviedol, že na preukázanie svojich tvrdení predložil čestné vyhlásenie poštového doručovateľa, kópiu obálky predmetnej písomnosti, kópiu dovolenkového lístka a navrhol výsluch poštového doručovateľa a tiež pani K. Odvolací súd však rezignoval na vykonanie dôkazov hoci mal tak urobiť v zmysle § 213 ods. 3 , resp. ods. 4 O.s.p. Súd porušil ustanovenia o dokazovaní tým, že vôbec nezisťoval skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a to napriek tomu, že boli tvrdené

odporcom a na ich preukázanie boli navrhnuté dôkazy. Odvolací súd hoci nevykonal ani jeden navrhovaný dôkaz, na ktorom by založil svoje zistenia, dospel k záveru, že odporca neunesol dôkazné bremeno. Vytýkal, že súd prvého stupňa ako aj odvolací súd rozhodli vec bez nariadenia pojednávania a že chybným postupom znemožnili mu ako účastníkovi konania konať pred súdom.

Navrhovatelia sa k podanému dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Keďže v danom prípade ide o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu (ktorý prípustnosť dovolania vo výroku nevyslovil) je nepochybné, že prípustnosť dovolania odporcu z § 239 O.s.p. nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, neexistenciu návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia ani jednej z uvedených väd však dovolacím súdom v konaní zistená nebola.

So zreteľom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na skúmanie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Táto vada konania znamená porušenie základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorého slovenský preklad bol vyhlásený v oznámení Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 209/1992 Zb.

Dovolateľ tvrdil, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že nižšie súdy rozhodli vec bez nariadenia pojednávania a odvolací súd nevykonal navrhované dôkazy (výsluch poštového doručovateľa a pani K., hoci tak mal v zmysle § 213 ods. 3 a 4 O.s.p. urobiť, lebo podľa dovolateľa vykonanie týchto dôkazov bolo vo veci relevantné.

Námietka odporcu týkajúca sa rozhodnutia bez pojednávania neobstojí, nakoľko uznesenie, ktorým súd prvého stupňa odpor proti platobnému rozkazu ako oneskorený odmietol, nie je rozhodnutím vo veci samej (tým bol platobný rozkaz), ale rozhodnutím procesným, ktorého vydaniu zásadne nemusí predchádzať ústne pojednávanie. Pokiaľ aj odvolací súd rozhodol o odvolaní proti takémuto rozhodnutiu súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania, postupoval v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p.

Ďalšie dovolateľom tvrdené skutočnosti /námietky/ týkajúce sa porušenia ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o dokazovaní dovolací súd neskúmal, nakoľko aj keby vyšli v konaní najavo, neznamenali by odňatie možnosti účastníka konať pred súdom, ale len tzv. inú vadu majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktorá je síce v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. relevantným dovolacím dôvodom, avšak sama osebe prípustnosť dovolania nezakladá.

Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je taký z hľadiska procesného predpisu vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom ide tiež v prípade, keď odvolací súd potvrdí uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým tento odmietol odpor ako oneskorený, hoci odpor v skutočnosti odporca podal včas.

V danom prípade bolo pre posúdenie prípustnosti dovolania rozhodujúce zistenie, kedy bol predmetný platobný rozkaz odporcovi doručený, keď otázka dátumu odoslania odporu na poštovú prepravu (8. februára 2008) sporná nebola.

Vzhľadom na tvrdenia odporcu v dovolaní, ktorými spochybňuje deň doručenia mu platobného rozkazu, dovolací súd prostredníctvom súdu prvého stupňa zadovážil od P. B. X kópie poštových dokladov vzťahujúcich sa na doručovanie predmetnej zásielky a tiež záväzné vyjadrenie vedúceho tejto pošty z 13. júla 2009 k čestnému vyhláseniu poštového doručovateľa predloženého odporcom.

Podľa vyjadrenia vedúceho pošty predmetná zásielka bola riadne doručená 23. januára 2008. V uvedený deň mal adresát celkom 3 ks doporučených zásielok, ktoré prevzala na základe splnomocnenia oprávnená osoba. K uvedeným zásielkam nebolo treba vyhotovovať žiadne výzvy, keďže boli ešte v ten deň doručené. Vedúci pošty priložil aj overenú fotokópiu splnomocnenia na prijímanie zásielok odporcu a kópiu dodacích dokladov za obdobie od 23. januára 2008 do 25. januára 2008. Ako ďalej uvádza, odporca mal 24. januára 2008 jednu a 25. januára 2008 štyri doporučené zásielky, ktoré boli prevzaté oprávnenou osobou. Žiadna z uvedených zásielok nebola do dňa vyjadrenia reklamovaná. Pokiaľ ide o tú skutočnosť, že doručienka od platobného rozkazu sa podľa odtlačku pečiatky súdu na vnútornej strane doručienky vrátila súdu 25. januára 2008, teda v deň, ktorý odporca uvádza ako deň prevzatia platobného rozkazu, uviedol, že to len potvrdzuje skutočnosť, že predmetná zásielka nemohla byť 25. januára 2008 doručená adresátovi a v ten istý deň aj dodaná súdu. Poštový doručovateľ M. P. bol zamestnancom pošty od 13. augusta 2007 do 28. augusta 2008 a zo začiatku mal naozaj problémy zvládať pridelenú prácu, ale postupom času ju už vykonával štandardne. Keďže čestné prehlásenie poštového doručovateľa neobsahuje žiaden dátum, nie je isté, či ho urobil v pracovnom pomere alebo až po jeho skončení. V každom prípade vedúci pošty skonštatoval, že nebol dodržaný štandardný postup pre reklamovanie zásielok. V opačnom prípade by nemohlo dôjsť k mylnému informovaniu. Každý doručovateľ si denne vyhotovuje nové dodacie doklady na všetky došlé zásielky a po ukončení pracovného dňa ich odovzdáva spolu s nedoručenými zásielkami k ukončeniu inému pracovníkovi a k dokladom už nemá viac prístup, teda nemohlo dôjsť k chybe v písaní, ako sa uvádza v čestnom vyhlásení poštového doručovateľa.

Z údajov na doručienke od platobného rozkazu vyplýva, že tento bol odporcovi doručený riadne do vlastných rúk 23. januára 2008, pričom zásielku za odporcu prevzal jeho splnomocnenec, čo potvrdil svojím podpisom.

Podľa § 45 ods. 2 O.s.p. údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“) sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak.

Tvrdenie odporcu, že zásielka s platobným rozkazom bola v skutočnosti prevzatá 25. januára 2008 pani K. ako jedinou osobou oprávnenou preberať odporcove zásielky, je úplne

v rozpore s obsahom poštových dokladov predložených P. B. X a oficiálnym vyjadrením jej vedúceho v tejto veci. Z predloženej kópie splnomocnenia na preberanie zásielok odporcu totiž vyplýva, že odporca mal na tento účel dvoch splnomocnencov (pani M. K. a pani M. Z.), ktorým bol 2. mája 2007 vydaný preukaz splnomocnenca pod číslom 118/2007. Podľa fotokópie dodacích dokladov pošty dňa 23. januára 2008 prevzal za odporcu predmetnú zásielku splnomocnenec s preukazom pod číslom 117/08 (tu však ide o jednoznačný omyl v písaní, keďže v nasledujúcom riadku na novej strane pri prevzatí poslednej tretej zásielky odporcu z tohto dňa je už číslo preukazu uvedené správne a pri týchto prebratiach je hneď vedľa čísla preukazu splnomocnenca zachytený identický podpis splnomocnenca, pričom podpis osoby preberajúcej túto zásielku na doklade pošty a podpis splnomocnenca na doručenke od zásielky s platobným rozkazom patrí zjavne tej istej osobe). Nakoľko tento preukaz bol vystavený pre iných splnomocnencov odporcu, nemohla byť preberajúcou osobou pani Konečná, ktorá bola v tom čase podľa tvrdenia odporcu na dovolenke. Čestné vyhlásenie poštového doručovateľa, ktorý si približne po pol roku spomenul, že predmetnú zásielku doručoval neúspešne 24. januára 2008, nakoľko adresáta po 17.00 hodine už nezastihol a tak ju doručil až 25. januára 2008, pričom dátum uvedený na doručenke je omylom v písaní, sa vzhľadom na explicitné zistenia zo samotnej doručenky a z dokladov pošty javí ako úplne nevierohodné. To, že v súvislosti s dátumom prevzatia zachyteným na doručenke od zásielky s platobným rozkazom (korešpondujúcim so zhodným dátumom v odtlačku pečiatky dodacej pošty na tejto doručenke) nemohlo ísť o omyl v písaní, vyplýva aj zo zachyteného vyjadrenia vedúceho pošty, podľa ktorého si každý doručovateľ denne vyhotovuje nové dodacie doklady na všetky došlé zásielky a po ukončení pracovného dňa ich odovzdáva spolu s nedoručenými zásielkami k ukončeniu inému pracovisku a k dokladom už viac nemá prístup. Je tiež nepochybné, že 25. januára 2008 bola doručenka od platobného rozkazu poštou vrátená súdu prvého stupňa (potvrďuje to odtlačok pečiatky súdu s týmto dátumom na rube doručenky), čo tiež dokladá skutočnosť, že platobný rozkaz nemohol byť doručený v ten istý deň, ako to tvrdil odporca.

Vzhľadom na uvedené jednoznačné zistenia, ktoré nijako nespochybnili závery nižších súdov o oneskorenosti podania odporu proti platobnému rozkazu súdu prvého stupňa z 11. októbra 2007 sp. zn. 32 Ro3650/2007, dovolací súd konštatuje, že nebolo preukázané tvrdenie odporcu o nepravdivosti údajov o dátume prevzatia zásielky s týmto platobným

rozkazom na doručení od tejto zásielky ako verejnej listiny a že odvolací súd nepochybil, keď potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o odmietnutí odporu; týmto svojim rozhodnutím preto odvolací súd neodňal odporcovi možnosť konať pred súdom.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O. s. p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešným navrhovateľom vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd však navrhovateľom nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo podľa § 151 ods. 1 O. s. p. nepodali návrh na uloženie tejto povinnosti (zjavne z dôvodu, že žiadne trovy im nevznikli).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2010

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta